

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte
Judecători

Petru Ursache,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, declarat de avocatul Constantin Sîrbu, în numele inculpatului

*Movila Tudor Fiodor, născut la
08 mai 1986 în r-nul Glodeni, s. Hîjdieni, domiciliat
în mun. Chișinău, str. Dacia 40/3 ap. 53, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>07 septembrie - 16 noiembrie 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>11 ianuarie - 22 ianuarie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>09 aprilie - 15 mai 2013.</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2012, procesul penal privind învinuirea lui Movila Tudor de săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Movila Tudor, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cunoscînd că partea vătămată Patrașco Ruslan dorește să se transfere de la facultatea de Biologie și Pedagogie din cadrul Universității de Stat din Moldova la facultatea de Drept din cadrul aceeași universități, în perioada de timp 2007-2010, obținînd încrederea și acordul acestuia, sub pretextul înmatriculării lui la facultatea de Drept a

Universității de Stat din Moldova, susținerea examenelor de absolvire și primirea diplomei, a primit de la ultimul 12.000 lei și 1500 euro, echivalenți cu 24.225 lei, **cauzându-i părții vătămate o daună considerabilă**, în sumă totală de 34.225 lei.

Instanța a indicat că, în ședința de judecată, inculpatul a recunoscut vina. **Vinovăția lui este la fel dovedită pe deplin de probele și circumstanțelor expuse** în materialele dosarului penal.

Totodată instanța a concluzionat că dauna cauzată părții vătămate nu este una considerabilă, deoarece aceasta a declarat că prejudiciul nu este unul considerabil, dat fiind că are un salariu de 2000 euro lunar, paguba i-a fost restituită și careva pretenții față de inculpat nu are.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost recalificate din prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) la cele ale art. 190 alin. (1) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere.

3. Procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c), 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Apelantul a invocat că partea vătămată a menționat în ședința de judecată că suma de 34.224 lei nu este considerabilă pentru el, însă a mai declarat că nu este angajat oficial în câmpul muncii.

La fel, partea vătămată nu a prezentat instanței acte care să confirme că el desfășoară careva activități comerciale, în general dacă este angajat în câmpul muncii, că ar fi administratorul sau directorul unor întreprinderi de transportare a pasagerilor pe rute naționale și internaționale, cum a susținut el în ședința de judecată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, apelul a fost admis, sentința casată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Movila Tudor a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, cunoscând că partea vătămată Patrașco Ruslan dorește să se transfere de la facultatea de Biologie și Pedagogie din cadrul Universității de Stat din Moldova la facultatea de Drept din cadrul aceeași universități, în perioada de timp 2007-2010, obținând încrederea și acordul acestuia, sub pretextul înmatriculării lui la facultatea de Drept a Universității de Stat din Moldova, susținerea examenelor de absolvire și primirea diplomei, a primit de la ultimul 12.000 lei și 1500 euro, echivalenți cu 24.225 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 34.225 lei.

Astfel, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În cadrul ședinței instanței de apel inculpatul a recunoscut vina integral, iar partea vătămată a relatat că paguba pricinuită este una considerabilă, că inculpatul i-a restituit doar 10.000 lei, că susține apelul înaintat de procuror, că venitul lunar de 1500 – 2000 euro nu-l poate confirma prin careva acte.

Instanța a relevat că afirmațiile părții vătămate, că prin infracțiune nu i-au cauzate daune considerabile, nu sînt dovedite. În cauza penală nu sunt date privind veniturile nu numai a părții vătămate, dar și a altor membri maturi ai familiei lui, starea materială și familială a acestuia, din care s-ar deduce că sumele transmise inculpatului nu au influențat esențial starea materială a părții vătămate.

Totodată, faptul că părții vătămate i-au fost cauzate prin infracțiunea comisă de inculpat daune materiale considerabile se dovedește și prin exmatricularea lui de la facultatea de biologie, din motivul că nu a achitat contractul. Mai mult, partea vătămată a declarat instanței de fond că inculpatul i-ar fi recuperat dauna materială pînă la împăcarea lor, de fapt el a fost dus în eroare de către inculpat în sensul vizat.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, dar a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, întreține un copil minor.

5. Avocatul Constantin Sîrbu a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a specificat că instanța de apel eronat și fără a se baza pe probe a apreciat și calificat acțiunile inculpatului în baza art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Partea vătămată, în cadrul urmăririi penale nu a declarat că i-a fost cauzată o daună materială în proporții considerabile, iar în prima instanță și în instanța de apel a declarat că prejudiciul nu este considerabil, deoarece are un venit lunar de aproximativ 2000 euro.

În materialele cauzei penale nu există nici o probă care ar dovedi cauzarea părții vătămate a unei daune în proporții considerabile.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a corecta erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, în baza împrejurărilor constatate în partea descriptivă a deciziei contestate și reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, se atestă că în raport cu

motivele invocate în recursul ordinar, care nici nu conțin referiri la niște erori de drept concrete, instanța de apel a soluționat apelurile de pe rol în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, determinând corect și întemeiat vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimului.

Instanța de apel just și-a întemeiat soluția pe art. 126 alin. (2) Cod penal, 414 alin. (4) Cod de procedură penală, care prevăd că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Mai mult, concluziile instanței de apel coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Astfel, potrivit părții descriptive a sentinței, instanța de fond a constatat în fapt că inculpatul i-a cauzat părții vătămate daune considerabile și că vinovăția inculpatului, în raport cu faptele constatate, este dovedită *pe deplin*. Totodată, prima instanța a concluzionat, în contradictoriu, că acțiunile inculpatului se cuprind în baza prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal, dar fără a constata fapta în acest sens (*pct. 2 din prezenta decizie*).

Inculpatul și avocatul său nu au atacat sentința în aspectul vizat, adică au fost de acord cu faptele constatate de instanța de fond.

Pe lângă aceasta, recurentul nu a invocat prin care declarații concrete partea vătămată nu a indicat la urmărirea penală asupra naturii considerabile a pagubei pricinuite prin infracțiune, acest argument fiind combătut chiar de plîngerea părții vătămate depuse la organul de poliție la 11 iunie 2012, în care el a specificat clar că inculpatul i-a cauzat o pagubă materială considerabilă (*f.d. 4*).

Mai mult, argumentul recurentului că partea vătămată în ședința instanței de apel ar fi afirmat că paguba cauzată nu este considerabilă este denegată de procesul verbal al audierii acestuia, în care este consemnat fără echivoc că partea vătămată a susținut apelul declarat de procuror (*f.d. 120*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel a dat faptei săvârșite de inculpat o încadrare juridică corectă și că recursul nominalizat este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Sîrbu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, în privința inculpatului Movila Tudor Fiodor, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 29 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Petru Ursache,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, declarat de avocatul Constantin Sîrbu, în numele inculpatului

***Movila Tudor Fiodor**, născut la
08 mai 1986 în s. Hîjdieni, r-nul Glodeni, domiciliat
în mun. Chișinău, str. Dacia 40/3 ap. 53, cetățean al
R. Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>07 septembrie - 16 noiembrie 2012,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>11 ianuarie - 22 ianuarie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>09 aprilie - 15 mai 2013.</i>

Conform art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Constantin Sîrbu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, în privința inculpatului Movila Tudor Fiodor, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 29 mai 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco